

* * *

Ամբոխի կուռքը ջախջախել կուգեմ,
Թռիչքիս առաջ լեռները սուգեմ
Մինչ խորքն անդունդի ելես ինչպէս սլաք
Թռչեմ ու չափեմ ե՛լ ծով, ե՛լ ցամաք,

Թեւեւ միշտ վե՛ր, գլուխս՝ հպարտ,
Ճեղքեմ ու անցնեմ ամպերը բարդ-բարդ,
Թող ինձնից պարտուած աշխարհի վրայ
Ֆաղթութեան երգս ուժգին որոտայ...

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ.
